

[מרגש: הנב' רחל הבר תח' אשת הרב אברהם ישעיהו הבר צ"ל בפרקיו יומן מחיו ארוכי המעש]

השומר שבת הבן עם הבית

קופה נאה שהוא רוצה לעשות על גבם. בעלי לא מתרגש. " אנחנו פועלמים למען הציבור ולעת לאט אנשים יפנימו ויבינו", הוא אומר לי כסמת ישיב למלא עוד טופס ולשלוח פקס למספר נוסף. זה אורך וחודשים ארכום אבל לבסוף יש לנו ביד אישור חתום ברוך ד'. על צלע ההר מול הבניין שלנו, מושך שטח להעמדת הגנרטור.

משפחות רבות חותמות על הסכמה להתחבר. לא מעט אנשים מתלהבים, מתרגשים ושמחים ליטול חלק בהיזור מיוחד זה. היום בו מוקם הגנרטור על ההר, יהיה יום חג עכורנו. בעלי מוציאים בקבוק יין ושותה 'לחים'. הוא, שכבר הרים בחיו אי אלו פרויקטים של קדושה, לא יכול לכלואו כתעת את התרגשותו. אני אישית שמחה בעיקר בשבייל הציבור. בביטחוןנו כבר משתמשים הרי בחשמל כשר, מעתה יזכו בכך גם תושבים נוספים.

כעת יש צורך למתחם כבליים, להעביר אותו במצבה ובונאות תשתיות מתאימות כדי שככל הדירים המעווניינים בכך יוכלו להנוט מן הגנרטור. זה היה מבצע לוגיסטי כבד, אין מילה אחרת להגדיר אותו. יחד עם החיים ועם מהנדסי החשמל מתחוץ בעלי בין הבניינים, בודק נתוניים, משווה עלויות, יושב עם גורמים מוסמכים ומתקבל אישורים.

"זהו", הוא אומר לי חודש לאחר מכון ובעניינו - אוור. ב'זהו' הזה מקופל הכל. ב'זהו' הזה טמונה עבודה של מעלה מחצית שנה. ב'זהו' הזה חרות קוונטרס מكيف ומיחוך, שעות של השקעה ושל תפילה ולהבדיל בלבד של תלונות והצקות, אבל ה'זהו' הזה מבטא דבר הנדר, הוא מסpter על החשמל כשר שיתחיל לפעול בעזרת ד' כבר בשבת הקרובה.

ערב שבת מוצאת את בעלי על ההר, מעביר את הגנרטור באופן ידני למצב שבת. הוא מתארגן מוקדם, מכין הכל כך שאם יתעוררנו בעיות ישאר לו מספיק זמן לעלות להר וגמ לחזור בנחת לשבת. והבעיה אכן מתעוררת ושולחת אותו לסדר את הדברים על ההר באופן ידני. ערבית שבת כ"א באלו תשס"ג, הגנרטור מתחילה לפעול, מהנה בתים רבים בשכונה בחשמל כשר. מהו זה תשובת מיארת עניינים לשאלתו של מrown הגאון רב' חיים נ', ומה עם הכלל? במלאת שנה מדיקת, בכ"א באלו תשס"ד, בית החולים "ביקור חולים", מגיחה לעולם תינוקת קטנטנה ונמיירה. חני שלנו. אוצר של שבת.

*

מספר ימים לאחר הלידה, דפק על הדלת ילד קטן: "אבא ואמא ביקשו למסור לכם", הוא אומר ומושיט עוגה יפה. אל העוגה מוצמד פתק. "השומר שבת הבן עם הבית".

שבבוק ש עבר סיפורתי על עלייתו של בעלי לبيתו של רשכבה"ג מרן שר התורה הגאון רב' חיים קニיבסקי זצוק"ל בבקשתו של קבל ברכה לילדים, מרן הגרא"ח קニיבסקי שלח את בעלי לפועל למען חשמל כשר עבור הכלל ובבעל, שנטקל בחוסר ההבנה הכללי בנושו, ישב וכותב עליו קוונטרס מובהיר.

שנת תשס"ג

"אנשים עצרים אותו ברוחב", מספר בעלי בארוחת הערב, "هم מספרים שקרוואו את קוונטרס ושאליהם איך אפשר באמת לצורך חשמל כשר באופן נוח".

נו איך? כרגע אין פתרון.

"יש אנשים שמתמחים בזה", אומר בעלי וponeה לתוך אחר ים שיכול לקדם ענינים. הוא מוצא אותו. אדם נאמן ומוכשר, חסיד סטריקוב שכבר ניסיון רכז בהפעלת גנרטורים. הם נגושים. בעלי מעביר לידי את האחריות ואת הסמכויות להוציא את התוכנית אל הפעול ובדרך השיטה ממשיך לעקוב ולסייע מאחורי הקלעים, מול המנהל השכונתי, מול העירייה ומול הרשותות המקומיות. הוא מלא عشرות טפסים, נפגש עם נציגי חברות החשמל ועובדת אין סוף טכני מסביב.

בבוקר, כאשר הוא יוצא לתפילה עוצר אותו אדם נזעם. "למה אתם עושים את זה? מה אתה רוצה להרוויח הרב הבר?" הוא צועק.

בעלי נזקק לרגע ושננים להתואוש ולהבין על מה הוא מדבר בכלל. "אין לי כאן שום רוח, שום רוח כלכלי אם נדייק". "אההה!!" קופץ האיש נשוך נחש, "אם לא רוח כלכלי, לאיזה רוח אתה חותר?".

בעלי מתפקיד שלא לחייך. "אני באמות רוצה להרוויח רוחה אחר", הוא אומר בחומר ורואה את עיניו של האיש נדלקות מולו. "רוחה של

捨ך עשיית מצווה, רק בשל כך אני משקייע ופועל", הוא מסיים בנחחת. "אני לא מאמין ואני לא נחמתם על שום מסמך". מצהיר האיש. "זה בסדר", עונה לו בעלי במתינות "כל אחד רשאי לבחור בדרך המתאימה לו ואם אתה לא רוצה שנכון יהיה להקים גנרטור אולי באמת לא כדי שתתחחות על הבקשה". בלי מילה של תרעומת הוא ממשיךلالה, מתקדם אל בית הכנסת ומותיר מאחוריו שכן זעם שהספק להירגע...

אבל הבלתיראות לא מפסיקות לנחות. רבים מכם התרגdots.

לא מצליחים להבין מה יכול להביא אדם להתמסר כל כך למען הציבור אם לא

